

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 26.02.2026
Sayı: 1734

10/3866

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kuraklık riskinin arttığı koşullarda şehirlerin ve havzaların su arz güvenliği, su kayıp-kaçak oranları ve su yönetimi politikalarının yeterliliğinin incelenmesi; kriz yönetimi ve yapısal reform önerilerinin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İktüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ederiz.

B. K. Kaya
Bülent KAYS
Mersin Mv.

Burhanettin GÜLŞİR
Atara Mv.

Aşkın GENÇ

Kayseri Milletvekili

Sarıyıldız ÖZKAYA
Miyale Mv.

Aykut KAYA
Antalya Mv.

Nur BAKIRKUTAN
Artvin Mv.

Ayhan YARAN
Ağrı Mv.

Ahmet Vehbi BOHRKASTA
Manisa Mv.

Gökhan ZEYBEK
İstanbul Mv.

Deniz NUR SÜLLÜ
Eskişehir Mv.

Melih Meriç
Gaziantep Mv.

Veli Ağbabaç
Malatya Mv.

Tel.: 0312 420 57 70-71

Faks: 0312 420 21 85

e-posta: askin.genç@tbmm.gov.tr

Adres: Devlet Mah. TBMM Halkla İlişkiler Binası 5. Kat E Blok Oda No: 501 Çankaya/Ankara

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

GEREKÇE

Kuraklık, Türkiye’de iklim krizinin en somut ve en yüksek maliyetli etkilerinden biri hâline gelmiştir. Su stresi altındaki havzalarda yağış rejiminin değişmesi, sıcaklık artışı ve buharlaşma kayıpları; içme suyu arzını, tarımsal üretimi ve enerji üretimini eş zamanlı biçimde etkilemektedir. Büyükşehirlerde baraj doluluk oranlarının kritik seviyelere gerilemesi, su yönetiminin yalnız mevsimlik değil, yapısal bir sorun olduğunu göstermektedir. Örneğin İstanbul’da baraj doluluk oranının 8 Ocak 2026 itibarıyla %18,8 düzeyinde bulunduğu; bir yıl önce aynı tarihte %41,7 olduğu yönünde değerlendirmeler kamuoyuna yansımıştır. Ankara’da ise 25 Ocak 2026 itibarıyla baraj doluluk oranının %12,58; kullanılabilir aktif su oranının %1,35 seviyesinde ölçüldüğü açıklanmıştır. Bu veriler, kuraklığın kent yaşamı üzerinde doğrudan bir risk ürettiğini ortaya koymaktadır.

Su yönetiminde sorun yalnız arz değildir; dağıtım şebekelerindeki kayıp-kaçak, talep yönetimi ve kurumlar arası koordinasyondur. Kamu kaynaklarının etkin kullanımı açısından, “üretilen suyun” önemli bir kısmının şebekede kaybolması kabul edilemez bir verimsizliktir. Strateji ve Bütçe Başkanlığı’nın yayımladığı “Su Yönetimi” raporunda, kentsel su kayıp-kaçak oranlarının yönetmelikte öngörülen hedef olan %25’e indirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Ancak sahadaki uygulamalar, belediyeler arasında büyük farklılıklar olduğunu; bazı yerlerde kayıp-kaçak oranlarının yüksek seyrettiğini göstermektedir. Bu, yeni su kaynağı yatırımlarına yönelmeden önce mevcut sistemin verimliliğini artırmayı zorunlu kılar.

Kuraklık yönetimi ayrıca tarım politikalarıyla doğrudan bağlantılıdır. Türkiye’de suyun en büyük tüketicisi tarımdır; sulama teknolojileri, ürün deseni ve çiftçinin teşvik sistemi su verimliliğini belirler. Yanlış ürün desenleri, vahşi sulama, yeraltı sularının aşırı çekimi, obruklaşma ve ekosistem kayıpları; uzun vadeli bir çevresel ve ekonomik tahribat üretir. Kuraklık eylem planlarının havza bazında güncellenmesi, yerel yönetimler ile merkezi idare arasında veri paylaşımı ve kriz yönetimi kapasitesinin güçlendirilmesi gerekmektedir.

Meclis araştırması; büyükşehirlerde ve kuraklık riski yüksek havzalarda su arz-talep projeksiyonlarını, baraj/yeraltı suyu/alternatif kaynakların (arıtılmış atıksu geri kazanımı, yağmur suyu hasadı vb.) kullanım kapasitesini, su kayıp-kaçak oranlarını ve yatırım ihtiyaçlarını, tarımsal sulamada su verimliliğini ve teşvik sistemini, kuraklık erken uyarı ve kriz yönetimi mekanizmalarını ve su yönetiminde kurumsal koordinasyon ve hesap verebilirliği incelemelidir. Amaç; suyu “kriz anında kısıtlanan bir kaynak” olarak değil, planlanan, verimli kullanılan ve gelecek nesillere güvence altına alınan stratejik varlık olarak yönetecek bir ulusal reform çerçevesi ortaya koymaktır.

